

[Kaj Hansen.]

også have smuglet ind i dem, at man kan have en indtægt, der ikke skal beskattes. Der siges, at hvis man har en indtægt, skal den ikke beskattes, for så vidt den ikke overstiger 5 pct. af ejendomsvurderingen, og det vil altså sige, at har nogen et sommerhus til 200.000 kr. og de lejer det ud, kan de have en skattefri indtægt på 10.000 kr. Det må da være en mærkelig social moral, der ligger bagved, når man fremsætter et sådant forslag i dag med 150.000 arbejdsløse og andre tusinder af mennesker, der har måttet sætte levedoden ned på den ene eller den anden facon.

Dette gælder i og for sig også det andet forslag, der drejer sig ikke om fritidshuse, men om parcelhuse. Jeg studsede meget, da jeg læste punkt 3, om at vedligeholdelsesudgifter, kloakudgifter og vandafgifter anses for private udgifter og ikke kan fradrages den skattepligtige indkomst. Der er også nogle bemærkninger til forslaget, og deri står der: eventuelle gældsforpligtelser med renteudgifter vedrører ikke boligen og er fradragsberettigede i forbindelse med indkomsten. Så gik hele gassen jo af ballonen, for så er det jo i virkeligheden en foræring, der her er tale om, og så kommer man overhovedet ikke ind på det, som forligspartierne har bundet sig til, nemlig at afvikle fradragsretten.

Det forslag, der er fremsat af centrum-demokraterne om beregning af lejeværdien i fritidshuse, er der fremført mange argumenter imod, som jeg kan tilslutte mig. Jeg skal derfor nøjes med at sige, at det kan vi selvfølgelig ikke gå ind på; når folk køber et fritidshus, ved de udmærket, at de i hvert fald ikke kan benytte det hele året, og de ved også, hvad omkostningerne er ved det.

Så er der forslaget — også fra centrum-demokraterne — om vedligeholdelsesfradraget, som man ønsker forhøjet fra 2.000 kr. til 5.000 kr., og det skal også gælde ejerlejligheder. Her kunne man bare stille det spørgsmål: hvorfor skal det så ikke gælde alle lejligheder i det hele taget? Hvorfor skal man lave dette skel i befolkningen? Men i samme øjeblik det skal gælde alle lejligheder, kan man jo også se, at fordelene for den enkelte forsvinder op i den blå luft. Derfor kunne man i og for sig lige så godt afskaffe retten til at foretage vedligeholdelsesfra-

drag. Det kan i hvert fald ikke være rigtigt, at man, efter de kæmpe huslejeforhøjelser der er gennemført på den anden boligfront, her vil hæve fradraget fra 2.000 kr. til 5.000 kr. Hvem er det, der i sidste instans kommer til at betale det? Det er jo netop dem, som bor i lejede lejligheder.

Så er der forslaget med hensyn til tofamiliehuse. Jeg vil ikke benægte, at der kan være et problem her, dette boligforlig indeholder mange problemer, så det skulle være mærkeligt, hvis der ikke også var et for tofamiliehuse. Jeg ved ikke, hvor stort det problem er, men vi vil da gerne være med til at se på, om der skulle være noget meget uretfærdigt nedlagt i denne bestemmelse.

Men jeg studsede meget, da ministeren sagde, at det, der kunne være her i forbindelse med tofamiliehuset, var ting, der ikke var forudset i boligforliget. Nu kan jeg altså forstå at ting, der ikke er forudset i boligforliget, kan forligspartierne måske blive enige om at ændre. Så vil jeg gerne spørge ministeren, om det ikke også var sådan, at den omkostningsbestemte leje blev betydelig større end forudset, for hvis denne betingelse kan gælde, når det drejer sig om tofamiliehuse, må den også kunne gælde, når det drejer sig om andre ting. Hvis man vil erkende, at den omkostningsbestemte leje blev meget større end forudset, skulle forligspartierne i og for sig have samme vilje til at se på denne side af sagen. Men det bliver jeg desværre nødt til at tvivle på, i hvert fald indtil jeg har fået en tilkendegivelse af, at man vil behandle ejere og lejere ens i dette land, og det synes jeg ikke denne debat har tydet særlig meget på man vil.

Derfor kan jeg sige, at vi ikke kan gå ind for disse forslag. Vi mener, at der på boligfronten først og fremmest er grund til at rette op på en lang række andre ting, som jeg har været inde på, og det er først og fremmest det, kommunisterne vil bruge deres kræfter til.

Wilhelm (VS):

Inden jeg knytter nogle korte bemærkninger til de fem forslag, der foreligger, vil også jeg sige et par ord om boligforliget, som så mange har omtalt her. Jeg er fuldstændig enig i den vurdering, hr. Kaj Hansen gav af, hvad der holder, og hvad der ikke holder i det boligforlig, dette at alle de gebrækkelig-